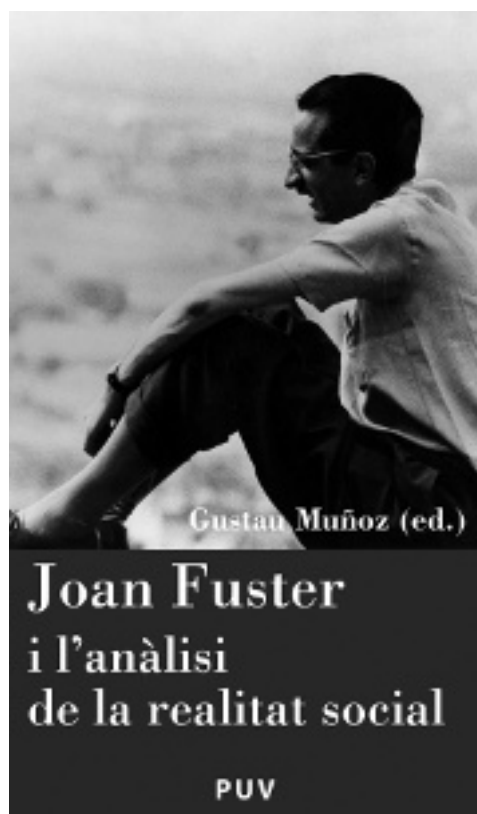

L'obra de Fuster i la realitat social valenciana

Aquest llibre recull les intervencions dels ponents que van participar en la VI Jornada Joan Fuster, coordinada per Gustau Muñoz, dedicada a fer un balanç de les aportacions de Fuster a l'estudi i l'anàlisi de la realitat social.

JOAN FUSTER I L'ANÀLISI DE LA REALITAT SOCIAL

GUSTAU MUÑOZ (ED.)

102 PÀGINES / 978-84-370-7537-2 / 8 EUROS

PUV, VALÈNCIA, 2009

Des de fa uns anys, la Càtedra Joan Fuster de la Universitat de València celebra periòdicament unes jornades dedicades a l'obra de Joan Fuster. Les intervencions dels participants s'han publicat després en diversos volums, dedicats a tractar aspectes com la crítica literària de Fuster, les característiques estilístiques de la seua obra assagística o la memòria personal de la gent que el va conèixer i el va tractar. Tot plegat permet afirmar que la figura i l'obra de Fuster continuen tenint una presència viva entre nosaltres, i sent un estímul per a la reflexió sobre molts aspectes de la nostra realitat, que han quedat pendents o apartats. L'últim volum publicat per la Càtedra Joan Fuster recull les intervencions de la VI Jornada, que tenia com a objectiu central la revisió de les aportacions de Fuster sobre diferents aspectes de la realitat social, tant la referida a problemes específics del País

Valencià com la relacionada amb els canvis que va experimentar la societat europea de la segona meitat del segle xx. En l'estudi que obre aquest volum, «La societat valenciana mig segle després», Ernest Garcia sintetitza els canvis que han tingut lloc al nostre país des de la publicació de *Nosaltres els valencians*. Garcia remarca que Fuster no va considerar necessari d'actualitzar aquesta obra i que va continuar insistint en descripcions i anàlisi difícilment compatibles amb les dades empíriques. Ernest Garcia analitza també, críticament, els assaigs que Fuster va dedicar als canvis socials que s'estaven produint en la dècada dels seixanta. En «Joan Fuster i la industrialització valenciana», Ernest Reig hi argumenta que «amb la perspectiva que dóna el nivell d'informació actual, podem qualificar de distorsionada la visió de Fuster pel que fa a la datació, els problemes o les característiques del procés d'industrialització del País Valencià». Critica també un cert mecanicisme per part de Fuster en la traslació dels canvis econòmics a les posicions ideològiques, sobretot pel que fa a l'existència o no d'una burgesia valenciana i del seu paper social.

Vicenç M. Rosselló Verger ressegueix en la seua ponència les idees geogràfiques

de Fuster, especialment sobre el paisatge i la societat, mentre que Adolf Beltran, en «Les oportunitats perdudes. Joan Fuster i la política de la transició», analitza la posició i l'actitud de Fuster durant el període de la transició democràtica, marcades «per la urgència d'un compromís tant com per una sensació de desolació latent, ben perceptible». Finalment, Josep Ramoneda, en «Elogi de l'assaig», sintetitza els trets que hauria de presentar un assaig per a ser digne d'aquest nom.

□ Enric Iborra
Lletres Valencianes, nº 27